1e Jaargang, nummer 5, 28 april 2025

Het Magazijn

Blad van de Nederduits gereformeerde kerk, de moederkerk van Nederland sinds de 1570-er jaren.
Zusterblad van de bladen De Nieuwe Doleantie, Refo Tijd en Geestelijke Opvoeding.

In dit nummer : Home is where the heart is, De droom over een schilderij, en Bespreking van de verboden vrucht in de oude en nieuwe bijbel

---

HOME IS WHERE THE HEART IS

We moeten een wachter voor onze ogen hebben. Zoveel gevaarlijke vormen, gestaltes, verschijnselen en kleuren om ons heen die op jacht zijn. Denk niet dat je in wonderland bent aangekomen. Ze zijn gecamoufleerd. Niets is wat het lijkt.

Nu, in deze strijd waren de Israelieten en Ismaelieten ook terecht gekomen toen ze in de woestijn waren. De zonde en de leugen maakte jacht op hen, wilden hen niet laten gaan. De leugen wilde hen in slavernij houden. Daarom moesten ze strijden en op jacht gaan naar al die loerende, bloeddorstige beesten. Van die jacht moesten ze leven. Je komt niet ver als je niet de oorlog ingaat tegen de vijanden van de ziel. Je komt niet ver als je de jacht niet leert. Dat is iets symbolisch. Dat hebben ze verletterlijkt om ons heen. Ze denken dat het materieel is, maar het is in de geestelijke wereld.

Doe daarom de wapenrusting en de jachtrusting aan. Wees goed voorbereid. Heb een wachter voor je oog, je oor, je voet en je mond, ook een wachter voor je hand. Er zijn vele bedriegelijke verleidingen. Leef daarom dicht bij het Woord en laat je onderwijzen. Het Woord komt vanuit de hemel je tegemoet, vanuit de studie dus, als een school.

Het manna komt dus niet zomaar uit de lucht regenen. Je moet er voor vechten. Je moet er voor werken. Je moet het doorleven, je toeeigenen. Het gaat niet buiten jezelf om, want dan zou je weer slaaf worden. Je moet het leren kennen. Het is een studie proces.

Zo konden de Ismaelieten en de Israelieten opgaan tot het beloofde land. Ze moesten het bouwen, steen voor steen.

Ze moesten over rivieren en bergen, over land en zee.

‘Door het land, door de zee, door de bergen, neem iedereen mee.’

Strijdt voor elkaar, breng elkaar het Woord. Leer vliegen en leer anderen vliegen. Er is niet zomaar hemels voedsel.

We zuchten misschien diep van het harde werk. We bloeden misschien ook van het vele strijden. Misschien heb je soms zoveel pijn dat je niet verder kan, dat je niets meer kan. Kijk om je heen, en zie dat velen al in zo’n situatie zijn gekomen en muurvast zitten. Wees dan een sleutel voor een ander. Het Woord is er om te geven, om door te geven. Relatie is roulatie. Als je iets van de hemel hebt ontvangen mag je dat doorgeven. Zo zaai je, en zo heb je later een oogst.

Ben je diep in de wildernis, of diep in de zee, of gegrepen door een roofdier, of door de vijand, geef dan niet op. Er zijn vele verslavingen, maar ook vele bevrijdingen, vele doorgangen. Die komen door het zaaien, door het doorgeven, het rouleren.

Zit je vast in een hok, luister dan naar de droom, want de droom zal komen. De droom zal nieuw uitzicht geven.

‘Ik wil’ mag worden tot ‘ik ken’. Zo mag je ontwaken.

Wees niet snel geamuseerd, wees niet snel overtuigd, want het kan een valstrik wezen. Ga de langere weg. Een heleboel zogenaamde beloofde landen van de mensen zijn aas, zijn vals. Dan moet je op je hoede zijn. Ga de langere weg. Ga desnoods langer door zee. Laat je niet bedriegen door valse eilanden. Leg je schip niet zomaar ergens aan. Wees niet overbesluitend. Heb een wachter voor je beslissingen. Beslis niet zomaar wat. Blijf desnoods langer in de wildernis, op doortocht, opdat je komt waar je moet wezen. Noem niets zomaar je thuis. Ook niet als je er opgegroeid bent. Je thuis is je werk, je thuis is je strijd. Home is where the heart is.

Het is niet zomaar waar de ander is. Neen. Je hebt een vaste basis nodig. Thuis is geen zelfstandig naamwoord maar een werkwoord. Het ware werk is in de bron. Dat is waar het ware werk omhoog borrelt en waar het levensbrood is. Wat eten we vandaag houdt dus verband met het werk. Zorg dat je werk zuiver is, goede basis heeft. Zorg dat je werk besneden is. Heb een wachter voor je werk en je woord.

We maken onderscheid tussen vleselijk en geestelijk werk. Er is besneden en onbesneden werk. Daarom is de werkbron belangrijk. De put mag je opdiepen. Als je je leven daartoe geeft

zal het je leven bewaren.

Zoveel pijlen vliegen er om onze oren, soms raakt het je hard, maar zie het als de besnijdenis van het werk.

Zo heeft het werk richting, en komt het werk aan in het beloofde land. Dan ga je beseffen dat het werk het beloofde land is.

DE DROOM OVER EEN SCHILDERIJ

Ik had een droom dat het mijn geestelijke verjaardag was, een werk-verjaardag dus, want letterlijke verjaardagen zijn bedrieglijk. De familie was gekomen en vrienden en bekenden, collega’s enz. maar ik was helemaal nog niet aangekleed, dus iemand zei dat hij ze wel naar de andere kamer zou brengen. Het was een hele grote kamer, bijna een zaal. Ik ging naar de sokkentas, en nam er witte reebok sokken uit die een oranje streep hadden aan de bovenkant. Ik ging toen met het zusje naar een andere kamer waar nog wat oude spullen lagen en waar een tafel was. Er lag een Anton Pieck tekening of schilderij die niet in zijn lijst was. Het was een tekening van een dorp of stad met huizen. Ik zei tegen mijn zusje dat ze die wel in de lijst weer kon doen. De lijst was wat groter dan de tekening. Ik zei dat er dan wat extra wit moest bijkomen. Toen ze bezig was het in de lijst te doen merkte ik dat er teveel Jupiter energie van de tekening afstraalde. Het straalde vraatzucht uit. Er stond ook een groot nummer 25 ergens bovenaan op het bovengedeelte of zoldergedeelte van één van de huizen. Ik had het schilderij eens gehad van een tante uit Vlaardingen.

Ik zei tegen mijn zusje dat we het misschien naar een tweedehands winkel konden brengen, en dat we misschien iets anders zouden kunnen vinden. Maar toen keek ik naar het schilderij en het begon te veranderen. Ik zag toen mezelf met uilenveren en arendveren. Het was een soort wapenrusting.

Anton Pieck had vroeger eens een tekening voor mij gemaakt als volleyballer, want hij was de grootvader van een vriendje uit de klas.

In ieder geval bleef het schilderij in de droom veranderen. Telkens was ik niet tevreden. Het was nog niet wat het moest zijn. Ik hoorde telkens het lied ‘Liefde is Reden’. Ik weet niet of we nu wel of niet nog naar de tweedehands winkel zijn gegaan, maar aan het einde van de droom was het een schilderij van een steiger bij een vissersboot. Op de steiger stonden pelgrims of monniken van de hemelse visserij. Ze hadden aureolen om hun hoofd. Het was al donker. Het waren mooie zachte, subtiele kleuren. Het was een prachtig schilderij en dat hebben we toen genomen. Dat was mijn geestelijke verjaardagsgeschenk. Het lied ‘Liefde is Reden’ ging toen over in het lied ‘Jagende hoog en laag.’

BESPREKING VAN DE VERBODEN VRUCHT IN DE OUDE EN NIEUWE BIJBEL

Het pad van de zonde leidt tot de dood.
Ewa 57:2

Maar van de vrucht des booms, die in het midden des hofs is, heeft God gezegd: Gij zult van die niet eten, noch die aanroeren, opdat gij niet sterft.
Toen zeide de slang tot de vrouw: Gijlieden zult den dood niet sterven.
Genesis 3:3-4

De valse lacht leidt tot de dood. U zult onherroepelijk sterven wanneer gij zult lachen met de vijand.
Buli 7:5

Het is verschrikkelijk, hoe mensen de zonde beter voorstellen dan het is, af proberen te doen aan de ernst van de zonde, de grootte der zonde niet kennen. Ze gaan er lichtvaardig mee om. ‘Oh, valt allemaal wel mee, oh komt wel goed,’ zijn voor velen stopwoorden geworden. En zo behaalt de zondemacht winst over hen, want de zonde leidt tot de dood. Je wordt misschien niet geremd in je plezier maken, maar geestelijk, van binnen, sterf je. Dat is het loon van de zonde.

We zien in onze tekstlezing vandaag dat de verboden boom met de verboden vrucht die tot de dood leidt het ‘lachen met de vijand’ is, het pleziermaken met de vijand, het op een compromis gooien met de vijand.

De slang zei : ‘Ach welnee, je zult niet sterven.’ Nog steeds fluistert de slang dit in de hoofden van de mens, en biedt zo zijn giftige vrucht aan.

Ga in je leven na waar je nog lacht met de vijand, waar je nog plezier maakt met de vijand. De vijand lacht, want hij heeft je tuk. Die valse lach, dat is de verboden vrucht, en het doodt je. Je ziet overal om je heen die valse lach, mensen die blij zijn om het leed van de ander, blij zijn omdat ze het leed van de ander negeren. Dan ben je ten dode opgeschreven, en moet je tot leven komen. In liefde weer mens worden. Alleen de liefde zal je tot leven laten komen. Niets anders kan dat, ook dode kennis niet.

Men is dood en opgezet door aardse kennis die de liefde niet bezit. Het ontbreekt aan liefdeskennis, de kennis van empathie en tederheid. Die zijn niet op het niveau van de zachte heelmeesters. Dat zijn strijders. Strijdt om in te gaan. Strijdt om los te komen van je verslavingen aan de zonde, en je vleierijen met de zonde. Men vleidt zichzelf tot de dood. Alles moet maar goed klinken, maar de waarheid willen ze niet horen, en de waarheid is hard.

De zondemacht is er om te verslaan, niet om feest mee te vieren. De

zondemacht waarmee je lacht lacht om jou, omdat hij je heeft. Kom dus los van de bedriegelijke lach, van het bedriegelijke glimlachen. De zonde is ernstig en soberheid is vlijtig in het afleggen van de zonde. Je bent in het mijnenveld. De clowns om je heen lachen, en willen plezier met je maken, vanwege je dood, vanwege dat je de leugen hebt gekocht en gekoesterd.

Koester de zonde en de leugen niet als je vriend. Het is je vijand. Het komt gecamoufleerd, met een masker. Ween om de zonde. De tranen zullen u beschermen. Niets anders. Deze samenleving is bedrogen. Snelle smeerseltjes hebben ze om schuld en zonde weg te wassen zonder de prijs te betalen, en het trekt alleen maar ergere parasieten aan. Het zijn agressieve schoonmaakmiddelen. Kortaffe schoonmaakmiddelen, maar eigenlijk wordt er niks schoongemaakt, alleen schoongepraat. De zonde wordt bedekt in plaats van ontworteld.

Treurt om de zonde, hef uw klaaglied op, en keer terug tot het beloofde land. Blijf niet zitten bij de vleespotten van zonde, leugen en dood. Het zijn je vrienden niet, maar je vijanden. Vijanden van je ziel.

Ze zijn totaal onverschillig, maar hebben maskers op. Ze zijn blij over de zonde, over jouw zonde. Je wordt ervoor betaald, maar ze betalen met de dood, met nog meer leugen en nog meer zonde, en nog meer schoonpraterij.
